

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LUBUSKIEGO

Gorzów Wielkopolski, dnia 22 listopada 2023 r.

Poz. 2810

UCHWAŁA NR 239/2023 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W ZIELONEJ GÓRZE

z dnia 15 listopada 2023 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jedn. Dz.U. z 2023 r. poz. 1325) oraz art. 79 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 05 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (tekst jedn. Dz.U. z 2022 r. poz. 1526 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania nadzorczego w przedmiocie zgodności z prawem uchwały Nr LXVI/337/23 Rady Powiatu Sulęcińskiego z dnia 26 września 2023 r. w sprawie określenia zasad udzielania dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru lub znajdującym się w gminnej ewidencji zabytków **Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Zielonej Górze stwierdza nieważność badanej uchwały w całości - z powodu istotnego naruszenia art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (tekst jedn. Dz.U. z 2022 r. poz. 840 ze zm.) art. 7 ust. 3a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (tekst jedn. Dz.U. z 2023 r. poz. 702), art. 126, art. 251 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (tekst jedn. Dz.U. z 2023 r. poz. 1270 ze zm.), a także § 6 w zw. z § 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie zasad techniki prawodawczej (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r., poz. 283).**

UZASADNIENIE

Na sesji w dniu 26 września 2023 r. Rada Powiatu Sulęcińskiego uchwałą Nr LXVI/337/23 określiła zasady udzielania dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru lub znajdującym się w gminnej ewidencji zabytków. Przedmiotowa uchwała wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Zielonej Górze w dniu 27 października 2023 r. i na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 4 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych została objęta postępowaniem nadzorczym.

Zgodnie z dyspozycją art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 05 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym stwierdzenie przez organ nadzoru, iż stanowiąca przedmiot postępowania uchwała narusza prawo, w konsekwencji może implikować orzeczeniem w całości lub w części o jej nieważności. Jak wskazuje ukształtowana linia orzecznicza sądów administracyjnych – do rodzajów naruszeń przepisów skutkujących nieważnością uchwał organów jednostek samorządu terytorialnego zaliczyć należy, między innymi naruszenie: przepisów wyznaczających kompetencje do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego – przez wadliwą ich wykładnię (por. wyrok NSA z dnia 11 lutego 1998 r., sygn. akt II SA/Wr 1459/97; www.orzeczenia-nsa.pl).

Każda uchwała organu władzy publicznej musi odpowiadać wymogom legalizmu, o czym stanowi art. 7 ustawy z dnia 2 kwietnia 1997 r. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. Nr 78, poz. 483 ze zm.), zgodnie z którym organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa, a zatem każda uchwała organu jednostki samorządu terytorialnego – musi być zgodna z obowiązującymi przepisami prawa.

Postanowienia aktów prawa miejscowego, a takim niewątpliwie aktem jest uchwała w sprawie określenia zasad udzielania dotacji celowej z budżetu jednostki samorządu terytorialnego na prace konserwatorskie,

restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru lub znajdującym się w gminnej ewidencji zabytków – nie mogą wykraczać poza granice kompetencji przysługujących organowi stanowiącemu j.s.t., określone przez art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Wykonując swoje kompetencje prawodawcze, zawarte w upoważnieniach ustawowych, organy samorządu terytorialnego są obowiązane działać ściśle w granicach tych upoważnień. Nie są upoważnione ani do regulowania tego, co zostało już ustawowo uregulowane, ani też do wychodzenia poza zakres upoważnienia ustawowego.

Stosownie do art. 81 ust. 1 powołanej wyżej ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami - w trybie określonym odrębnymi przepisami dotacja na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru lub znajdującym się w gminnej ewidencji zabytków może być udzielona przez organ stanowiący gminy, powiatu lub samorządu województwa, na zasadach określonych w podjętej przez ten organ uchwale. Za utrwalonym orzecznictwem sądów administracyjnych przyjąć należy, że pod pojęciem „zasad udzielenia dotacji” w rozumieniu wyżej wskazanego art. 81 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami mieszczą się ustalenia dotyczące tego komu mogą być udzielone dotacje, jakie czynności ma wykonać podmiot ubiegający się o dotację, aby mógł ją otrzymać, zasady postępowania z wnioskiem o udzielenie dotacji, wymagane dokumenty do rozpatrzenia wniosku oraz forma załatwienia tego wniosku – (por. wyrok WSA w Łodzi z dnia 04.10.2023 r. sygn.I Sa/Łd 502/23 - www.orzeczenia.nsa.gov.pl).

Powołując się na art. 15 pkt 15 ustawy z dnia 05 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym oraz art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, Rada Powiatu Sulęcińskiego w § 2 ust. 4 uchwały objętej postępowaniem nadzorczym wskazała, że cyt.: „W przypadku, gdy wnioskodawca jest przedsiębiorcą, prowadzącym działalność wytwórczą w rolnictwie, prowadzącym działalność w sektorze rybołówstwa i akwakultury będą traktowane odpowiednio jako pomoc de minimis, pomoc de minimis w rolnictwie albo pomoc de minimis w rybołówstwie, a warunki udzielonej dotacji z zastrzeżeniem § 9 ust. 2 uchwały ustalone zostaną w oparciu o:

1) dla pomocy de minimis – zgodnie z rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz.U. UE. L. z 2013 r. Nr 352, str. 1 ze zm.);

2) dla pomocy de minimis w rolnictwie – zgodnie z rozporządzenia Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rolnym (Dz.U. UE. L. z 2013 r. Nr 352, str. 9 ze zm.);

3) dla pomocy de minimis w rybołówstwie – zgodnie z rozporządzenia Komisji (UE) nr 717/2014 z dnia 27 czerwca 2014 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rybołówstwa i akwakultury (Dz.U. UE. L. z 2014 r. Nr 190, str. 45 ze zm.)”.

Kolegium Izby wskazuje, że w sytuacji, gdy uchwała przewiduje udzielenie pomocy publicznej lub pomocy de minimis uchwała taka powinna być podjęta z uwzględnieniem przepisów dotyczących danego rodzaju pomocy. Mając na uwadze powyższe Kolegium Izby stwierdziło, że ze strony Organów Powiatu wpłynęła jedynie informacja o przedstawieniu projektu uchwały do zaopiniowania Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Zarząd Powiatu Sulęcińskiego nie przedstawił natomiast Kolegium Izby do dnia rozpatrzenia przedmiotowej uchwały opinii ministra właściwego do spraw rolnictwa. Z uzyskanych od Powiatu informacji wynika, że projekt badanej uchwały nie został zgłoszony przez Zarząd Powiatu Sulęcińskiego do ministra właściwego do spraw rolnictwa. Wobec powyższego uchwała będąca przedmiotem postępowania nadzorczego została, w ocenie Kolegium Izby - podjęta z istotnym naruszeniem art. 7 ust. 3a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej. Stosownie do brzmienia powołanego wyżej przepisu projekt programu pomocowego przewidujący udzielanie pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie podlega wyłącznie zgłoszeniu ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, który w terminie 14 dni może przedstawić zastrzeżenia dotyczące przejrzystości zasad udzielania pomocy.

W § 5 ust. 1 badanej uchwały wskazano, że cyt.:” Dotacja może zostać udzielona wyłącznie na pokrycie kosztów wykonania prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru lub znajdującym się w gminnej ewidencji zabytków, które zostaną przeprowadzone po zawarciu umowy oraz w roku następnym po złożeniu przez wnioskodawcę wniosku o udzielenie dotacji”. Treść § 5 ust. 1 badanej uchwały w zakresie sformułowania cyt: ”oraz w roku następnym po złożeniu przez

wnioskodawcę wniosku o udzielenie dotacji” - narusza zdaniem Kolegium Izby dyspozycję art. 126 powołanej wyżej ustawy o finansach publicznych. Zgodnie z tym przepisem dotacje są to podlegające szczególnym zasadom rozliczania środki z budżetu państwa, budżetu jednostek samorządu terytorialnego oraz z państwowych funduszy celowych przeznaczone na podstawie niniejszej ustawy, odrębnych ustaw lub umów międzynarodowych, na finansowanie lub dofinansowanie realizacji zadań publicznych.

Zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych istotą dotacji celowych, w myśl art. 126 ustawy o finansach publicznych jest ich udzielanie na finansowanie lub dofinansowanie zadań publicznych, nie zaś na zwrot wydatków poniesionych na realizację zadań. Dotacja celowa może być więc udzielona po zawarciu umowy ale przed zakończeniem realizacji zadania. Finansowanie lub dofinansowanie realizacji zadania publicznego może bowiem nastąpić po podpisaniu umowy o udzielenie dotacji, na wydatki związane z jego realizacją. Realizacja zadania, na które jest udzielona dotacja celowa, wykorzystanie tej dotacji oraz jej rozliczenie stanowią odrębne etapy postępowania i nie są to pojęcia tożsame, a wykorzystanie dotacji nie jest równoznaczne z zapłatą za wykonane zadanie (wyrok NSA z dnia 20 listopada 2014 r., sygn. akt II GSK 1107/13; www.orzeczenia.nsa.gov.pl). Zatem samo złożenie wniosku o udzielenie dotacji w roku następnym nie może stanowić podstawy jej udzielenia, a następnie przekazania, bowiem podstawą do takiego działania powinno być każdorazowo podpisanie umowy o udzielenie dotacji.

Kolegium Izby wskazuje również na sprzeczność w/w regulacji zawartej w § 5 ust. 1 uchwały z brzemieniem § 14 uchwały, zgodnie z którym przekazanie dotacji następuje na podstawie umowy. Zatem Rada Powiatu w § 14 uchwały wskazała jednoznacznie, że niezależnie którego z lat budżetowych dotyczy dotacja - jej przekazanie ma nastąpić każdorazowo na podstawie umowy nie zaś tylko złożonego wniosku.

Stosownie do § 5 ust. 3 uchwały objętej postępowaniem nadzorczym Rada Powiatu Sulęcińskiego postanowiła, że cyt.: ” W ramach środków własnych wnioskodawca pokrywa koszty inspektora nadzoru inwestorskiego oraz ewentualnego nadzoru autorskiego. Koszty te nie mogą zostać sfinansowane z dotacji”. W ocenie Kolegium Izby powyższa regulacja nie mieści się w ramach pojęcia „zasad udzielania dotacji”, o których stanowi dyspozycja art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, gdyż dotyczy nałożenia na beneficjenta dotacji dodatkowych, nie wynikających z dyspozycji art. 81 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami obowiązków, w tym dotyczących finansowania nadzoru inwestorskiego i ewentualnego nadzoru autorskiego ze środków własnych beneficjenta, do czego Organ Stanowiący Powiatu nie jest uprawniony na podstawie upoważnienia ustawowego wynikającego z art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Postanowienia dotyczące obowiązków beneficjenta dotacji, w ocenie Kolegium Izby mogłyby stanowić jeden z dopuszczalnych elementów umowy dotacyjnej, zawieranej zgodnie z wymogami ramowymi określonymi w art. 250 ustawy o finansach publicznych.

W § 6 ust. 2 badanej uchwały wskazano, że cyt.: ” Dotacja winna być wydatkowana w terminie do dnia 31 grudnia danego roku budżetowego, z zastrzeżeniem § 2 ust. 5 uchwały”.

Przepisy § 2 ust. 5 uchwały objętej postępowaniem nadzorczym, do których odsyła treść § 6 ust. 2 uchwały dotyczą tego, że pomoc de minimis może być udzielana do dnia 31 grudnia 2023 r.

Kolegium Izby wskazuje, że należy wyraźnie odróżnić obowiązek wydatkowania (wykorzystania) dotacji celowej w terminie do 31 grudnia danego roku budżetowego, zgodnie z art. 251 ust. 1 ustawy o finansach publicznych od zagadnienia maksymalnego okresu obowiązywania rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L nr 352 z 24.12.2013 r. z późn. zm.), które obowiązuje (z możliwością przedłużenia jego stosowania) do 31 grudnia 2023 r. Kolegium Izby akcentuje również fakt, że obowiązywanie rozporządzenia nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis nie zmienia dotychczasowej wykładni art. 251 ust. 1 ustawy o finansach publicznych dotyczącej rocznego okresu wykorzystania i wydatkowania dotacji celowych.

Stosownie do § 11 ust. 1 uchwały cyt.: ”Wnioski o przyznanie dotacji, które przeszły pozytywną weryfikację formalną, rozpatruje Zarząd Powiatu Sulęcińskiego, przy wsparciu pracowników Starostwa Powiatowego w Sulęcinie, zaproszonych ekspertów, uwzględniając następujące kryteria: (...)”.

Powyżej przytoczoną treść § 11 ust. 1 uchwały należy w ocenie Kolegium Izby rozpatrywać przy uwzględnieniu § 10 ust. 1- 5 uchwały, zgodnie z którym, cyt.:

„§ 10. 1. Złożone wnioski podlegają sprawdzeniu pod względem formalnym przez Wydział Budownictwa, wraz z propozycją uwzględnienia zadania w budżecie powiatu.

2. W przypadku gdy wniosek zawiera braki formalne, wzywa się wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku, w terminie nie krótszym niż 7 dni i nie dłuższym niż 14 dni od dnia otrzymania wezwania.

3. W przypadku gdy wnioskodawca nie uzupełni wniosku w terminie, o którym mowa w ust. 2, wniosek pozostawia się bez rozpoznania.

4. O dacie złożenia wniosku decyduje data wpływu do Starostwa Powiatowego w Sulęcinie.

5. Z oceny formalnej wniosków sporządza się protokół zawierający wykaz wniosków zweryfikowanych pozytywnie i negatywnie”.

Mając na względzie treść § 10 uchwały Kolegium Izby wskazuje na brak upoważnienia ustawowego dla Zarządu Powiatu, wynikającego z art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami do ponownego rozpatrywania merytorycznego wniosków zgodnie z § 11 ust. 1 uchwały przez Zarząd Powiatu Sulęcińskiego przy wsparciu pracowników Starostwa Powiatowego w Sulęcinie, zaproszonych ekspertów [...]. Kolegium Izby wskazuje, że oceny merytorycznej wniosków powinien dokonywać wyłącznie organ udzielający dotacji, a zatem Rada Powiatu w oparciu o kryteria wynikające z uchwały generalnej, podjętej na podstawie art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Przedmiotem rozpoznania merytorycznego Rady Powiatu, zdaniem Kolegium Izby powinny być wszystkie złożone wnioski zarówno poprawne formalnie jak i niespełniające tego warunku (por. wyrok WSA w Łodzi z dnia 04.10.2023 r., sygn.akt I Sa/Łd.502/23; www.orzeczenia.nsa.gov.pl).

Kompetencja rozpatrywania merytorycznego wniosków nie powinna być natomiast przenoszona w uchwale na organ wykonawczy Powiatu. Zgodnie z cyt. wyżej art. 7 Konstytucji RP - organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa, a zatem każda uchwała organu jednostki samorządu terytorialnego – musi być zgodna z obowiązującymi przepisami prawa. Kolegium Izby wskazuje ponadto, że zgodnie z § 6 w zw. z § 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie zasad techniki prawodawczej - przepisy ustawy (analogicznie akty prawa miejscowego) redaguje się tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy. Użyte w § 11 ust. 1 uchwały sformułowania cyt.: ”przy wsparciu pracowników Starostwa Powiatowego w Sulęcinie, zaproszonych ekspertów (...)” nie wypełniają, w ocenie Kolegium Izby obowiązku wynikającego z § 6 w zw. z § 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie zasad techniki prawodawczej, bowiem są to sformułowania niedookreślone, o niesprecyzowanym dla adresatów aktu prawnego i osób stosujących akt prawny znaczeniu, które przy braku definicji zawartej w uchwale i braku odesłania do definicji wynikających z odrębnych przepisów można dowolnie interpretować i których wpływ na prawa i obowiązki podmiotów dotowanych - nie jest w badanej uchwale w żaden sposób rozstrzygnięty. Z uchwały nie wynika bowiem ani rola faktyczna ekspertów, jak również brak jest bliższego nawet określenia, kogo prawodawca samorządowy chciałby widzieć w tej roli. Analogicznie sytuacja kształtuje się w odniesieniu do sformułowania „przy wsparciu pracowników Starostwa Powiatowego w Sulęcinie” bowiem nie określono jaki charakter ma mieć to wsparcie, jak ma być realizowane i jakie konsekwencje dla podmiotu dotowanego ma udzielenie bądź nieudzielenie tego wsparcia.

Przepisy § 12 ust. 2 uchwały o treści cyt.: ”Wnioski rozpatrzone negatywnie nie podlegają zwrotowi” naruszają, w ocenie Kolegium Izby w sposób istotny art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, gdyż postanowienie § 12 ust. 2 uchwały nie dotyczy zasad udzielania dotacji, lecz trybu postępowania z wnioskami beneficjentów rozpatrzonymi negatywnie. Kolegium Izby wskazuje, że realizując swoje kompetencje organ publiczny musi uwzględniać treść normy ustawowej. Odstąpienie od tej zasady stanowi istotne naruszenie prawa. Normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Nie jest dopuszczalne dokonywanie wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzanie kompetencji w drodze analogii.

Stosownie do brzmienia § 15 badanej uchwały cyt.:

„§ 15. Wysokość udzielonej dotacji może być niższa niż wnioskowana kwota dotacji. W takim przypadku wnioskodawca może:

1) odstąpić od zawarcia umowy, powiadamiając o tym pisemnie Zarząd Powiatu Sulęcińskiego w terminie 14 dni od daty otrzymania zawiadomienia o wysokości przyznanej dotacji;

2) podjąć się realizacji zadania, zobowiązując się do zwiększenia deklarowanej we wniosku kwoty środków własnych z zachowaniem zakresu rzeczowego i finansowego zadania;

3) podjąć się realizacji zadania, zobowiązując się do zachowania deklarowanej we wniosku kwoty środków własnych oraz dokonać korekty zakresu rzeczowego i finansowego zadania, dostosowując je do wysokości otrzymanej dotacji”.

Kolegium Izby wskazuje, że regulacja wynikająca z § 15 badanej uchwały wykracza poza zakres upoważnienia udzielonego Organowi Stanowiącemu Powiatu na podstawie art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Przedmiotowa regulacja, nie dotyczy w ocenie Kolegium Izby zasad udzielenia dotacji na zadania w zakresie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami, lecz określa możliwe sposoby postępowania beneficjenta już po jej udzieleniu przez Organ Stanowiący Powiatu w drodze odrębnej uchwały - w wysokości niższej od wnioskowanej przez beneficjenta.

We wzorze "Wniosku o udzielenie dotacji w roku..... na prace restauratorskie, konserwatorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków lub znajdującym się w gminnej ewidencji zabytków" - stanowiącym załącznik do przedmiotowej uchwały, w pozycji 5 „Oświadczenia” - w pkt 3 wymagane jest od wnioskodawcy złożenie oświadczenia o następującej treści cyt.: „Informacje podane w niniejszym wniosku oraz w załącznikach są zgodne ze stanem prawnym i faktycznym, a także że znana jest mi odpowiedzialność karna z art. 233 kodeksu karnego”.

Żądanie ww. oświadczenia wykracza, w ocenie Kolegium Izby poza zakres upoważnienia ustawowego zawartego w art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Rada Powiatu nie jest uprawniona do żądania takiego oświadczenia.

Przepis art. 233 Kodeksu karnego wiąże odpowiedzialność ze składaniem zeznań w toczącym się postępowaniu sądowym lub innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy. Powyższe stanowisko potwierdza Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach, który w wyroku z dnia 25 października 2012 sygn. I SA/Ke 506/12 (www.orzeczenia.nsa.gov.pl) stwierdził, że cyt.: „jeżeli ustawodawca zamierza nadać wymaganym oświadczeniom składanym przez zainteresowane podmioty rygor odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń (zeznań), to rygor ten wprowadza wprost do ustawy”.

Podkreślić należy, że ustawodawca na gruncie upoważnienia wynikającego z art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami nie upoważnił Organu Stanowiącego Powiatu do żądania od beneficjentów dotacji oświadczenia o wskazanej wyżej treści ani też nie odesłał do odpowiedniego stosowania innych przepisów w tym zakresie.

Z powyższych względów orzeczono, jak w sentencji niniejszej uchwały.

Na uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Zielonej Górze, służy Powiatowi prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim, za pośrednictwem tut. Kolegium, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia.

Przewodniczący Kolegium
Ryszard Zajączkowski